Numbers / במדבר - According to Dead Sea Scrolls Manuscripts Combined

Chapter 1

¹ וידבר יהוה אל משה במדבר סיני באהל מועד באחד לחדש השני בשנה השנית לצאתם מארץ מצרים לאמר:

² שאו את ראש כל עדת בני ישראל למשפחתם לבית אבתם במספר שמות כל זכר לגלגלתם:

- מבן עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא בישראל תפקדו אתם לצבאתם אתה ואהרן: ³
  - איש ראש לבית אבתיו הוא: ⁴ ואתכם יהיו איש איש למטה איש ראש
  - יאלה שמות האנשים אשר יעמדו אתכם לראובן אליצור בן שדיאור: ⁵

Verses 6 - 20 not extant among Dead Sea Scrolls

21 פקדיהם למטה ראובן ששה וארבעים אלף וחמש מאות:

²² לבני שמעון תולדתם למשפחתם לבית אבתם פקדיו במספר שמות לגלגלתם כל זכר מבן עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא:

Verses 23 - 35 not extant among Dead Sea Scrolls

³⁶ לבני בנימן תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר שמת מבן עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא: ³⁷ פקדיהם למטה בנימן חמשה ושלשים אלף וארבע מאות:

³⁸ לבן דן תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר שמת מבן עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא: ³⁹ פקדיהם למטה דן שנים וששים אלף ושבע מאות:

⁴⁰ לבני אשר תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר שמת מבן עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא:

Verses 41 - 47 not extant among Dead Sea Scrolls

ידבר יהוה אל משה לאמר: ⁴⁸

לא תשא בתוך בני ישראל: 49 אך את מטה לוי לא תפקד ואת ראשם לא תשא בתוך בני ישראל:

⁵⁰ ואתה הפקד את הלוים על משכן העדת ועל כל כליו ועל כל אשר לו המה ישאו את המשכן ואת כל כליו והם ישרתהו וסביב למשכן יחנו:

Verses 51 - 54 not extant among Dead Sea Scrolls

Chapter 2

Verses 1 - 17 not extant among Dead Sea Scrolls

¹⁸ דגל מחנה אפרים לצבאתם ימה ונשיא לבני אפרים אלישמע בן עמיהוד:

Verse 19 not extant among Dead Sea Scrolls

יעליו מטה מנשה ונשיא לבני מנשה גמליאל בן פדהצור: ²⁰

Verses 21 - 30 not extant among Dead Sea Scrolls

³¹ כל הפקדים למחנה דן מאת אלף ושבעה וחמשים אלף ושש מאות לאחרנה יסעו לדגליהם: ³² אלה פקודי בני ישראל לבית אבתם כל פקודי המחנת לצבאתם שש מאות אלף ושלשת אלפים וחמש מאות וחמשים:

Verses 32 - 34 not extant among Dead Sea Scrolls

Chapter 3

Verses 1 - 2 not extant among Dead Sea Scrolls

אלה שמות בני אהרן הכהנים המשחים אשר מלאו ידם לכהן: ³

⁴ וימת נדב ואביהוא לפני יהוה בהקרבם אש זרה לפני יהוה במדבר סיני ובנים לא היו להם ויכהן אלעזר ואיתמר על פני אהרן אביהם:

:וידבר יהוה אל משה לאמר:

הקרב את מטה לוי והעמדת אתו לפני אהרן הכהן ושרתו אתו: •

יושמרו את משמרתו ואת משמרת כל העדה לפני אהל מועד לעבד את עבדת המשכן: ⁷

ושמרו את כל כלי אהל מועד ואת משמרת בני ישראל לעבד את עבדת המשכן: ⁸

יונתת את הלוים לאהרן ולבניו נתונם נתונם המה לו מאת בני ישראל:

ואת אהרן ואת בניו תפקד ושמרו את כהנתם והזר הקרב יומת: 10

וידבר יהוה אל משה לאמר: 11

¹² ואני הנה לקחתי את הלוים מתוך בני ישראל תחת כל בכור פטר רחם בבני ישראל והיו לי הלוים: ¹³ כי לי כל בכור ביום הכתי כל בכור בארץ מצרים הקדשתי לי כל בכור בישראל מאדם עד בהמה לי יהיו אני יהוה:

- וידבר יהוה אל משה במדבר סיני לאמר: ¹⁴
- ¹⁵ פקוד את בני לוי לבית אבתם למשפחתם כל זכר מבן חדש ומעלה תפקדם:
  - ¹⁶ ויפקד אתם משה על פי יהוה כאשר צוה:
    - Verse 17 not extant among Dead Sea Scrolls
  - ואלה שמות בני גרשון למשפחתם לבני ושמעי: 18
  - ובני קהת למשפחתם עמרם ויצהר חברון ועזיאל:¹⁹

Verses 20 - 37 not extant among Dead Sea Scrolls

³⁸ והחנים לפני המשכן קדמה לפני אהל מועד מזרחה משה ואהרן ובניו שמרים משמרת המקדש למשמרת בני ישראל והזר הקרב יומת:

³⁹ כל פקודי הלוים אשר פקד משה ואהרן על פי יהוה למשפחתם כל זכר מבן חדש ומעלה שנים ועשרים אלף:

•1 ויאמר יהוה אל משה פקד כל בכר זכר לבני ישראל מבן חדש ומעלה ושא את מספר שמתם:

⁴¹ ולקחת את הלוים לי אני יהוה תחת כל בכר בבני ישראל ואת בהמת הלוים תחת כל בכור בבהמת בני ישראל:

⁴² και επεσκεψατο Μωυσης ον τροπον ενετειλατο αυτω 🧃 🛪 παν πρωτοτοκον εν τοις υιοις Ισραηλ.

⁴³ και εγενετο παν πρωτοτοκον αρσεν κατα αριθμον εξ ονοματος απο μηνιαιου και επανω εκ της επισκεψεως αυτων δυο και εικοσι χιλιαδες τρεις και εβδομηκοντα και διακοσιοι.

Verses 44 - 49 not extant among Dead Sea Scrolls

⁵⁰ χιλιους τριακοσιους εξηκοντα πεντε σικλους παρα των πρωτοτοκων υιων Ισραηλ αργυριον ελαβον κατα τον σικλον τον αγιον.

⁵¹ ויתן משה את כסף הפדים לאהרן ולבניו על פי יהוה כאשר צוה יהוה את משה:

Chapter 4

- וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר:
- :נשא את ראש בני קהת מתוך בני לוי למשפחתם לבית אבתם ²
- מבן שלשים שנה ומעלה ועד בן חמשים שנה כל בא לצבא לעשות מלאכה באהל מועד:
  - זאת עבדת בני קהת באהל מועד קדש הקדשים: 4
  - : ובא אהרן ובניו בנסע המחנה והורדו את פרכת המסך וכסו בה את ארון העדות
    - :¹ונתנו עליו כסוי עור תחש ופרשו בגד כליל תכלת מלמעלה ושמו הבדים

¹ Hebrew reconstruction from the Greek of 4QLXXNum.

² ועל שלחן הפנים יפרשו בגד תכלת ונתנו עליו את הקערת הכפת ואת המנקית ואת קשות הנסך ולחם התמיד עליו יהיה:

:³ופרשו עליהם בגד תולעת שני וכסו אתו במכסה עור תחש ושמו את בדיו

יולקחו בגד תכלת וכסו את מנורת המאור ואת נרתיה ואת מלקחיה ואת מחתתיה ואת כל כלי שמנה אשר ישרתו לה בהם:

ונתנו אתה ואת כל כליה אל מכסה עור תחש ונתנו על המוט: 10

ועל מזבח הזהב יפרשו בגד תכלת וכסו אתו במכסה עור תחש ושמו את בדיו: 11

¹² ולקחו את כל כלי השרת אשר ישרתו בם בקדש ונתנו אל בגד תכלת וכסו אותם במכסה עור תחש ונתנו על המוט:

¹³ και εκσποδιασουσιν το θυσιαστηριον και επιθησουσιν επ αυτο ιματιον ολοπορφυρον.

¹⁴ και επιθησουσιν επ αυτο παντα τα σκευη οσοις λειτουργουσιν επ αυτο εν αυτοις και τα πυρεια και τας κρεαγρας και τας φιαλας και τα σπονδεια και παντα τα σκευη του θυσιαστηριου και επιβαλουσιν επ αυτο καλυμμα δερματινον υακινθινον και εμβαλουσιν τους αρτηρας αυτου και λημψονται ιματιον πορφυρουν και συγκαλυψουσιν τον λουτηρα και την βασιν αυτου και εμβαλουσιν αυτα εις καλυμμα δερματινον υακινθινον και επιθησουσιν επι αναφορεις.

¹⁵ και συντελεσουσιν Ααρων και οι υιοι αυτου καλυπτοντες τα αγια και παντα τα σκευη τα αγια εν τωι εξαιρειν την παρεμβολην και μετα ταυτα εισελευσονται υιοι Κααθ αιρειν και ουχ αψονται των αγιων ινα μη αποθανωσιν ταυτα αρουσιν οι υιοι Κααθ εν τη σκηνη του μαρτυριου.

² 4QLev-Num^a, Mas, LXX, SP: *the libation* (drink offering). 4QLXXNum adds εν αυτοις after this, meaning *with them*. No change of meaning to the text.

³ 4QLev-Num^a, Mas, SP: *its poles*. 4QLXXNum and LXX read τους αρτηρας (LXX: αναφορεις) meaning *the poles*. No change of meaning to the text.

¹⁶ επισκοπος Ελεαζαρ υιος Ααρων του ιερεως το ελαιον του φωτος και το θυμιαμα της συνθεσεως και η θυσια η καθ ημεραν και το ελαιον της χρισεως η επισκοπη ολης της σκηνης και οσα εστιν εν αυτηι εν τωι αγιω εν πασι τοις εργοις.

Verses 17 - 39 not extant among Dead Sea Scrolls

- ייהיו פקדיהם למשפחתם לבית אבתם אלפים ושש מאות ושלשים: 40
- 41 אלה פקודי משפחת בני גרשון כל העבד באהל מועד אשר פקד משה ואהרן על פי יהוה:
  - ⁴² ופקדי משפחת בני מררי למשפחתם לבית אבתם:
  - ימבן שלשים שנה ומעלה ועד בן חמשים שנה כל הבא לצבא לעבדה באהל מועד: ⁴³
    - 44 ויהיו פקדיהם למשפחתם שלשת אלפים ומאתים:
    - אלה פקודי משפחת בני מררי אשר פקד משה ואהרן על פי יהוה ביד משה: 45
  - ל הפקדים אשר פקד משה ואהרן ונשיאי ישראל את הלוים למשפחתם ולבית אבתם: 46
- בא לעבד עבדת עבדה ועד בן חמשים שנה כל הבא לעבד עבדת עבדה ועבדת משא באהל מועד: 47
  - ⁴⁸ ויהיו פקדיהם שמנת אלפים וחמש מאות ושמנים:
  - יהוה פקד אותם ביד משה איש איש על עבדתו ועל משאו ופקדיו אשר צוה יהוה את משה: ⁴⁹

Chapter 5

- וידבר יהוה אל משה לאמר: ¹
- 2 צו את בני ישראל וישלחו מן המחנה כל צרוע וכל זב וכל טמא לנפש:
- ³ מזכר ועד נקבה תשלחו אל מחוץ למחנה תשלחום ולא יטמאו את מחניהם אשר אני שכן בתוכם:

⁴ ויעשו כן בני ישראל וישלחו אותם אל מחוץ למחנה כאשר דבר יהוה אל משה כן עשו בני ישראל: ⁵ וידבר יהוה אל משה לאמר:

דבר אל בני ישראל איש או אשה כי יעשו מכל חטאת האדם למעל את מעל ביהוה ואשמה הנפש ההיא:

והתודו את חטאתם והשיב את אשמו בראשו וחמישתו יסף עליו ונתן לאשר אשם לו: ⁷

⁸ ואם אין לאיש גאל להשב האשם אליו האשם המושב ליהוה לכהן מלבד איל הכפרים אשר יכפר בו עליו:
⁹ וכל תרומה לכל קדשי בני ישראל אשר יקריבו לכהן לו יהיה:

Verses 10 - 31 not extant among Dead Sea Scrolls

Chapter 6 not extant among Dead Sea Scrolls

Chapter 7

Verses 1 - 87 not extant among Dead Sea Scrolls

⁸⁸ וכל בקר זבח השלמים עשרים וארבעה פרים אילם ששים עתדים ששים כבשים בני שנה ששים זאת חנכת המזבח אחרי המשח אתו:

Verse 89 not extant among Dead Sea Scrolls

Verses 1 - 6 not extant among Dead Sea Scrolls

- יוכה תעשה להם לטהרם הזה עליהם מי חטאת והעבירו תער על כל בשרם וכבסו בגדיהם והטהרו: ^ז
  - א ולקחו פר בן בקר ומנחתו סלת בלולה בשמן ופר שני בן בקר תקח לחטאת: ⁸
    - י והקרבת את הלוים לפני אהל מועד והקהלת את כל עדת בני ישראל:
    - והקרבת את הלוים לפני יהוה וסמכו בני ישראל את ידיהם על הלוים: ¹⁰
  - והניף אהרן את הלוים תנופה לפני יהוה מאת בני ישראל והיו לעבד את עבדת יהוה: 11
- ¹² והלוים יסמכו את ידיהם על ראש הפרים ועשה את האחד חטאת ואת האחד עלה ליהוה לכפר על הלוים:

Verses 13 - 20 not extant among Dead Sea Scrolls

²¹ ויתחטאו הלוים ויכבסו בגדים וינף אהרן אתם תנופה לפני יהוה ויכפר עליהם אהרן לטהרם:

²² ואחרי כן באו הלוים לעבד את עבדתם באהל מועד לפני אהרן ולפני בניו כאשר צוה יהוה את משה על הלוים כן עשו להם:

Verses 23 - 26 not extant among Dead Sea Scrolls

Chapter 9

Verses 1 - 2 not extant among Dead Sea Scrolls

: בארבעה עשר יום בחדש הזה ביום תעשו אתו במועדו ככל חקתיו וככל משפטיו תעשו אתו ⁴ ידבר משה אל בני ישראל לעשת הפסח:

⁵ ויעשו את הפסח בראשון בארבעה עשר יום לחדש בין הערבים במדבר סיני ככל אשר צוה יהוה את משה כן עשו בני ישראל:

⁶ ויהי אנשים אשר היו טמאים לנפש אדם ולא יכלו לעשות הפסח ביום ההוא ויקרבו לפני משה ולפני אהרן ביום ההוא:

⁷ ויאמרו האנשים ההמה אליו אנחנו טמאים לנפש אדם למה נגרע לבלתי הקרב את קרבן יהוה במעדו בתוך בני ישראל:

ויאמר אלהם משה עמדו ואשמעה מה יצוה יהוה לכם: ⁸

Verse 9 not extant among Dead Sea Scrolls

¹⁰ דבר אל בני ישראל לאמר איש איש כי יהיה טמא לנפש או בדרך רחקה לכם או לדריכם ועשה פסח ליהוה:

Verses 11 - 18 not extant among Dead Sea Scrolls

ובהאריך הענן על המשכן ימים רבים ושמרו בני ישראל את משמרת יהוה ולא יסעו:¹⁹

20 ויש אשר יהיה הענן ימים מספר על המשכן על פי יהוה יחנו ועל פי יהוה יסעו:

Verses 21 - 23 not extant among Dead Sea Scrolls

Verses 1 - 12 not extant among Dead Sea Scrolls

- ויסעו בראשנה על פי יהוה ביד משה: ¹³
- ייסע דגל מחנה בני יהודה בראשנה לצבאתם ועל צבאו נחשון בן עמינדב: ¹
  - :ועל צבא מטה בני יששכר נתנאל בן צוער
    - :ועל צבא מטה בני זבולן אליאב בן חילן
  - ד והורד המשכן ונסעו בני גרשון ובני מררי נשאי המשכן: ¹⁷
  - ונסע דגל מחנה ראובן לצבאתם ועל צבאו אליצור בן שדיאור: 18
    - ועל צבא מטה בני שמעון שלמיאל בן צורי שדי: 19

Verse 20 not extant among Dead Sea Scrolls

- ²¹ ונסעו הקהתים נשאי המקדש והקימו את המשכן עד באם:
- 22 ונסע דגל מחנה בני אפרים לצבאתם ועל צבאו אלישמע בן עמיהוד:
  - יעל צבא מטה בני מנשה גמליאל בן פדהצור: ²³

Verses 23 - 36 not extant among Dead Sea Scrolls

Chapter 11

Verses 1 - 3 not extant among Dead Sea Scrolls

והאספסף אשר בקרבו התאוו תאוה וישבו ויבכו גם בני ישראל ויאמרו מי יאכלנו בשר:

⁵ זכרנו את הדגה אשר נאכל במצרים חנם את הקשאים ואת האבטחים ואת החציר ואת הבצלים ואת השומים:

Verses 6 - 15 not extant among Dead Sea Scrolls

¹⁶ ויאמר יהוה אל משה אספה לי שבעים איש מזקני ישראל אשר ידעת כי הם זקני העם ושטריו ולקחת אתם אל אהל מועד והתיצבו שם עמך:

¹⁷ וירדתי ודברתי עמך שם ואצלתי מן הרוח אשר עליך ושמתי עליהם ונשאו אתך במשא העם ולא תשא אתה לבדך:

¹⁸ ואל העם תאמר התקדשו למחר ואכלתם בשר כי בכיתם באזני יהוה לאמר מי יאכלנו בשר כי טוב לנו במצרים ונתן יהוה לכם בשר ואכלתם:

יום: לא יום אחד תאכלון ולא יומים ולא חמשה ימים ולא עשרה ימים ולא עשרים יום:

²⁰ עד חדש ימים עד אשר יצא מאפכם והיה לכם לזרא יען כי מאסתם את יהוה אשר בקרבכם ותבכו לפניו לאמר למה זה יצאנו ממצרים:

²¹ ויאמר משה שש מאות אלף רגני העם אשר אנכי בקרבו ואתה אמרת בשר אתן להם ואכלו חדש ימים:

22 הצאן ובקר ישחט להם ומצא להם אם את כל דגי הים יאסף להם ומצא להם:

Verses 23 - 30 not extant among Dead Sea Scrolls

³¹ ורוח נסע מאת יהוה ויגז שלוים מן הים ויטש על המחנה כדרכה יום כה וכדרכה יום כה סביבות המחנה וכאמתים על פני הארץ:

³² ויקום כול העם כול היום ההואה וכול הלילה וכול היום המוחרת ויואספו את השלו הממעיט אסף עשרה חומרים וישטחו להמה שחוט סביבות המחנה:

³³ הבשר עודנו בין שניהם טרם יכרת ואף יהוה חרה בעם ויך יהוה בעם מכה רבה מואדה:

³⁴ ויקרא שם המקום ההואה קברות התאוה כיא שם קברו את העם המתאוים:

מקברות התאוה נסע העם ויהיו בחצרות: ³⁵

Chapter 12

ותדבר מרים ואהרון במושה על אדות האשה הכושית אשר לקח כיא אשה כושית לקח מושה: ¹

: ויואמרו הרק אך במושה דבר יהוה הלוא גם בנו דבר וישמע יהוה ויחר אפו

: והאיש מושה ענו מאדה מכל האדם אשר על פני האדמה:

⁴ ויאמר יהוה פתאם אל משה ואל אהרן ואל מרים צאו שלושתכם⁴ אל אהל מועד ויצאו שלשתם אל אוהל מועד⁵:

: וירד יהוה <mark>בעמוד⁶ ענן ויעמוד פתח האהל ויקרא אהרן ומרים ויצאו שניהם 5</mark>

⁴ 4QNumb^b: *you three* (plene spelling). 4QLev-Num^b and Masoretic read the defective spelling שלשתכם However, the Masoretes vocalised this as pronounced *shel<u>a</u>shtekem*. The reading of 4QNum^b would give us the pronunciation *shel<u>o</u>shtekem*. The Dead Sea Scrolls demonstrate, a few times, that the Masoretes did get the vowels wrong numerous times, and show that we shouldn't be following the Masoretic points as much as we have been doing in translations.

⁵ 4QNum^b(vid), LXX: *to the tent of meeting*. From the space left in 4QNum^b, it was more than likely that it contained the same reading as seen in the LXX.

: ויואמר יהוה אליהם שמעו נא דברי אם יהיה נביאכם יהוה במראה אליו אתודע בחלום אדבר בו

לא כן עבדי משה בכל ביתי נאמן הוא: 7

⁸ פה אל פה אדבר בו <mark>במראה⁷ ולוא בחידת ותמנת יהוה יביט ומדוע לא יראתם לדבר בעבדי במושה</mark>⁸: יוחר אף יהוה בם וילך:

והענן סר מעל האהל והנה מרים מצרעת כשלג ויפן אהרון אל מרים והנה מצרעת: 10

ויאמר אהרן אל משה בי אדני אל נא תשת עלינו חטאת אשר נואלנו ואשר חטאנו: ¹¹

בשרו: ¹² אל נא תהי כמת אשר בצאתו מרחםאמו ויאכל חצי בשרו:

Verses 13 - 16 not extant among Dead Sea Scrolls

Chapter 13

Verses 1 - 6 not extant among Dead Sea Scrolls

:למטי יששכר יגאל בן יוסף: ^ז

Verses 8 - 9 not extant among Dead Sea Scrolls

:למטי זבולון גדיאל בן סודי

⁶ 4QNum^b, Mas: *column* (plene spelling). 4QLev-Num^a has the defective spelling בעמד.

⁷ 4QNum^b, LXX, SP: *openly*. 4QLev-Num^a reads ובמראה meaning *even openly*. Masoretic reads מראה meaning *even sight*. Very little change of meaning to the text, though the Masoretic reading is a bit problematic, and should be considered a scribal mistake.

⁸ 4QNum^b: against Moses (plene spelling). 4QLev-Num^a and Masoretic read the defective spelling במשה.

- למטי יוסף למטי מנשה גדי בן סוסי: 11
  - :ילמטי דן עמיאל בן גמלי
  - למטי אשר סתור בן מיכאל: ¹³

Verse 14 not extant among Dead Sea Scrolls

למטי גד גאואל בן מיכא: ¹⁵

אלה שמות האנשים אשר שלח מושה לתור את ארץ כנען ויקרא מושה להושע בן נון יהשוע:

¹⁷ וישלח אותמה מושה לתור את ארץ כנען ויואמר אליהם עלו זה בנגב ועליתם את ההר:

¹⁸ וראיתם את ארץ כנען מה היאה ואת העם היושב עליה החזק הואה ואם רפה הואה המעט הואה ואם רב הואה:

¹⁹ ומה הארץ אשר הואה יושב בה הטובה היאה ואם רעה היאה ומה הערים אשר הואה יושב בהנה הבמחנים ואם במבצרים:

²⁰ ומה הארץ השמנה היאה ואם רזה היאה היש בה עץ ואם אין והתחזקתמה ולקחתמה בידכמה מפרי הארץ והימים ימי בכורות ענבים:

יילכו ויבואו ויתורו את הארץ ממדבר צין עד רחוב <mark>לבוא⁹ ח</mark>מת: ²¹

⁹ 4QNum^b: *Lebo* (plene spelling). 4QLev-Num^a and Masoretic have the defective spelling לבא

²² ויעלו בנגב ויבוא עד חברון ושמה אחימן ששי ותולמי ילידי ענק וחברון שבע שנים נבנתה לפני צען מצרים:

²³ ויבואו עד נחל אשכול וירגלו אותה ויכרתו משם זמורה ואשכול ענבים אחד בה וישאו במוט ומן הרמונים ומן התאנים:

²⁴ למקום ההואה קראו נחל אשכול על אדות האשכול אשר כרתו משם בני ישראל:

Verses 25 - 33 not extant among Dead Sea Scrolls

Chapter 14 not extant among Dead Sea Scrolls

Chapter 15

Verses 1 - 40 not extant among Dead Sea Scrolls

- 41 אני יהוה אלוהיכמה אשר הוצאתי אתכם מארץ מצרים להיות לכם לאלהים אני יהוה אלוהיכמה:
  - **Chapter 16**
  - ויקח קורח בן יצהר בן קהת בן לוי ודתן ואבירום בני אליאב ואון בן פלת בן ראובן: 1
  - 2 ויקומו לפני מושה ואנשים מבני ישראל חמשים ומאתים נשיאי עדה קריאי מועד ואנשי שם:

³ ויקהלו על מושה ועל אהרון ויואמרו אליהם רב לכמה כיא כול העדה כולם קדושים ובתוכמה יהוה ומדוע תתנשאו על קהל יהוה:

נישמע מושה ויפול על פניו: ⁴

^⁵ וידבר אל קורח ואל כול עדתו לאמור בקר וידע יהוה את אשר לו ואת הקדוש הקריב אליו ואת אשר בחר בו הקריב אליו:

זואת עשו קחו לכמה מחתות קורח וכול עדתו: •

^{*} ותנו בהנה אש ושימו עליהנה קטורת לפני יהוה מחר והיה האיש אשר יבחר יהוה הואה הקדוש רב לכמה בני לוי:

ויואמר מושה אל קורח ואל כול עדתו שמעו נא בני לוי: ⁸

⁹ המעט מכמה כיא הבדיל אלוהי ישראל אתכמה מעדת ישראל להקריב אתכמה אליו לעבוד את עבודת משכן יהוה ולעמוד לפני העדה לשרתם:

¹⁰ ויקרב אותכה ואת כול אחיכה בני לוי אתכה ובקשתם גם כהונה:

לכן אתה וכול עדתכה הנועדים על יהוה ואהרון מה הואה כיא תלינו עליו: 11

Verses 12 - 13 not extant among Dead Sea Scrolls

¹⁴ אף לא אל ארץ זבת חלב ודבש הביאתנו ותתן לנו נחלת שדה וכרם העיני האנשים ההמה תנקר לוא נעלה: ¹⁵ ויחר למושה מואדה ויואמר אל יהוה אל תפן אל מנחתם לוא חמור אחד מהם נשאתי ולוא הרעותי את אחד מהם:

ויואמר מושה אל קורח אתה וכול עדתכה היו לפני יהוה אתה והמה ואהרון מחר:¹⁶

Verses 17 - 35 not extant among Dead Sea Scrolls

Chapter 17

Verses 1 - 11 not extant among Dead Sea Scrolls

¹² ויקח אהרון כאשר דבר מושה וירוץ אל תוך הקהל והנה החל הנגף בעם ויתן את הקטורת ויכפר על העם:

¹³ ויעמוד בין המתים ובין החיים ותעצר המגפה בקרב העם:

14 ויהיו המתים במגפה ארבעה עשר אלף ושבע מאות מלבד המתים על דבר קורח:

¹⁵ וישוב אהרון אל מושה אל פתח אוהל מועד והמגפה נעצרה:

¹⁶ וידבר יהוה אל מושה לאמור:

¹⁷ דבר אל בני ישראל וקח מאתם מטי מטי לבית אב מאת כול נשיאיהם לבית אבותם שנים עשר מטות איש את שמו תכתב על מטהו:

Verses 18 - 28 not extant among Dead Sea Scrolls

Verses 1 - 7 not extant among Dead Sea Scrolls

⁸ וידבר יהוה אל אהרון ואני הנה נתתי לך את משמרת תרומותי לכול קודשי בני ישראל לך נתתים למושחה ולבניך לחוק עולם:

* זה יהיה לך מקודש הקודשים מן האש כל קרבנם לכל מנחתם ולכל חטאתם ולכל אשמם אשר ישיבו לי קדש קדשים לך הוא ולבניך:

Verses 10 - 24 not extant among Dead Sea Scrolls

²⁵ וידבר יהוה אל משה לאמור:

²⁶ ואל הלויים תדבר ואמרתה אליהם לאמור כיא תקחו מאת בני ישראל את המעשר אשר נתתי לכמה מאתם בנחלותיכמה והרמותם ממנו את תרומת מעשר מן המעשר:

²⁷ ונחשב לכמה תרומתכמה כדגן מן הגורן וכמלאה מן היקב:

²⁸ כן תרימו גם אתמה את תרומת יהוה ממעשרותיכמה אשר תקחו מאת בני ישראל ונתתם ממנו את תרומת יהוה לאהרון הכוהן:

²⁹ מכול מתנותיכמה תרימו את כול תרומת יהוה מכול חלבו את מקדשו ממנו:

³⁰ ואמרתה אליהם בהרימכם את חלבו ממנו ונחשב לכמה תרומתכמה כתבואה מן הגורן וכתבואה מן היקב:

³¹ ואכלתמה אותמה בכול מקום אתמה ובתיכמה כיא שכר הואה לכמה חלף עבודתכם באוהל מועד:

³² ולוא תשאו עליו חטא בהרימכמה את חלבו ממנו ואת קודשי בני ישראל לוא תחללו ולוא תמותו:

Chapter 19

וידבר יהוה אל מושה ואל אהרון לאמור:

² זואת חוקת התורה אשר צוה יהוה לאמור דבר אל בני ישראל ויקחו אליכה פרה אדומה תמימה אשר אין בה מום אשר לוא עלה עליה עול:

: ונתתה אותה¹⁰ אל אלעזר הכוהן והוציאי אותה¹¹ אל מחוץ למחנה ושחטו אותה לפניו:

לעזר הכוהן מדמה באצבעו והזה אל נוכח פתח אוהל מועד מדמה שבע פעמים: 4

י ושרף את הפרה לעיניו את עורה ואת בשרה ואת דמה על פרשה ישרוף:

ולקח הכוחן עץ ארז ואזוב ושני תולעת והשליך אל תוך שרפת הפרה: •

Verses 7 - 9 not extant among Dead Sea Scrolls

¹⁰ וכבס האסף את אפר הפרה בגדיו וטמא עד הערב והיתה לבני ישראל ולגר הגר בתוכם לחקת עולם: ¹¹ הנגע במת לכל נפש אדם וטמא שבעת ימים:

Verses 12 - 22 not extant among Dead Sea Scrolls

¹⁰ 4QNum^b: *it* (plene spelling). 5/6Hev/Num^a and Masoretic have the defective spelling אתה.

¹¹ 4QNum^b: *it* (plene spelling). 5/6Hev/Num^a and Masoretic have the defective spelling אתה.

Verses 1 - 4 not extant among Dead Sea Scrolls

^⁵ ולמה העליתנו ממצרים להביא אתנו אל המקום הרע הזה לא מקום זרע ותאנה וגפן ורמון ומים אין לשתות:

יובא משה ואהרן מפני הקהל אל פתח אהל מועד ויפלו על פניהם וירא כבוד יהוה אליהם:

י וידבר יהוה אל משה לאמר:

⁸ קח את המטה והקהל את העדה אתה ואהרן אחיך ודברתם אל הסלע לעיניהם ונתן מימיו והוצאת להם מים מן הסלע והשקית את העדה ואת בעירם:

Verses 9 - 11 not extant among Dead Sea Scrolls

בני ישראל לכן לוא תביאו את הקהל הזה אל הארץ אשר נתתי להמה: 12

¹³ המה מי מריבה אשר רבו בני ישראל את יהוה ויקדש בם ויואמר מושה אדוני יהוה אתה החלותה להראות את עבדכה את גודלכה ואת ידכה החזקה אשר מי אל בשמים ובארץ אשר יעשה כמעשיכה וכגבורתכה אעברה נא ואראה את הארץ הטובה הזואת אשר בעבר הירדן ההר הטוב הזה והלבנון ויואמר יהוה אל מושה רב לכה אל תוסף דבר אלי עוד בדבר הזה עלה אל רואש הפסגה ושא עיניכה ימה וצפונה:

Verses 14 - 15 not extant among Dead Sea Scrolls

¹⁶ ונצעק אל יהוה וישמע קולנו וישלח מלאך ויוציאנו ממצרים והנה אנחנו בקדש עיר קצה גבולכה:

¹⁷ נעבורה נא בארצכה לוא נעבור בשדה ובכרם ולוא נשתה מי בור דרך המלך נלך לוא נסור ימין ושמאול עד אשר נעבור גבולכה:

Verse 18 not extant among Dead Sea Scrolls

¹⁹ ויואמרו אליו בני ישראל במסלה נעלה ואם ממימיכה נשתה אני ומקני ונתתי מכרם רק אין דבר ברגלי אעבור:

²⁰ ויואמר לוא תעבור בי פן בחרב אצא לקראתכה ויצא אדום לקראתו בעם כבד וביד חזקה:

21 וימאן אדום נתון את ישראל עבור בגבולו ויט ישראל מעליו:

22 ויסעו מקדש ויבואו בני ישראל כול העדה הור ההר:

23 ויואמר יהוה אל מושה בהור ההר על גבול ארץ אדום לאמור:

²⁴ יאסף אהרון אל עמו כיא לוא יבוא אל הארץ אשר נתתי לבני ישראל על אשר מריתם פי למי מריבה: ²⁵ קח את אהרון ואת אלעזד בנו והעל אותמה הור ההר:

בנו ואהרון יאסף וימות שם: ²⁶ והפשטתה את אהרון יאסף וימות שם:

²⁷ ויעש מושה כאשר צוה יהוה ויעלהו אל הור ההר לעיני כול העדה:

²⁸ ויפשט מושה את אהרון את בגדיו וילבש אותמה את אלעזר בנו וימות אהרון שם ברואש ההר וירד מושה ואלעזר מן ההר:

29 ויראו כול העדה כיא גוע אהרון ויבכו את אהרון שלושים יום כול בית ישראל:

¹ וישמע הכנעני מלך ערד יושב הנגב כיא בא ישראל דרך האתרים וילחם בישראל וישב ממנו שבי: ² וידר ישראל נדר ליהוה ויאמר אם נתן תתן את העם הזה בידי והחרמתי את עריהם:

Verses 3 - 11 not extant among Dead Sea Scrolls

¹² ויואמר יהוה אל מושה אל תצר את מואב ואל תתגר בם מלחמה כיא לוא אתן מארצו ירושה כיא לבני לוט נתתי את ער ירושה מושם נסעו ויחנו בנחל זרד:

¹³ וידבר יהוה אל מושה לאמור אתה עובר היום את גבול מואב את ער וקרבתה מול בני עמון אל תצורם ואל תתגר בם כיא לוא אתן מארץ בני עמון לך ירשה כיא לבני לוט נתתיה ירשה מושם נסעו ויחנו מעבר ארנון אשר במדבר היצא מגבול האמרי כיא ארנון גבול מואב בין מואב ובין האמרי:

Verses 14 - 19 not extant among Dead Sea Scrolls

ימבמות הגיא אשר בשדה מואב רואש הפסגה הנשקפה על פני הישימון: ²⁰

²¹ ויואמר יהוה אל מושה קומו סעו ועברו את נחל ארנון ראה נתתי בידכה את סיחון מלך חשבון האמורי ואת ארצו החל רש לרשת את ארצו והתגר בו מלחמה היום הזה החל תת פחדכה ויראתכה על פני העמים תחת כול:

Verses 22 - 35 not extant among Dead Sea Scrolls

Verses 1 - 4 not extant among Dead Sea Scrolls

- ⁵ וישלח מלאכים אל בלעם בן בעור פתורה אשר על הנהר ארץ בני עמו לקרוא לו לאמור הנה עם יצא ממצרים הנה כסה את עין הארץ והואה¹² ישוב¹³ ממלי:
- ⁶ ועתה לכה נא ארה לי את העם הזה כי עצום הואה ממני אולי אוכל נכה בו ואגרשנו מן הארץ כי ידעתי את אשר תברך מבורך ואשר <mark>תאור¹⁴ י</mark>ואר:
  - יולכו זקני מואב וזקני מדין וקסמיהם בידם ויבואו אל בלעם וידברו אליו את דברי בלק: ⁷
- ⁸ ויואמר אליהם לינו פוה הלילה והשיבותי אתכמה דבר כאשר ידבר יהוה אלי וישבו שרי מואב עם בלעם:
  ⁹ ויבוא אלוהים אל בלעם ויואמר אליו מי האנשים האלה עמכה:
  - יואמר בלעם אל האלוהים בלק בן צפור מלך מואב שלח אלי לאמור: ¹⁰
- ¹¹ הנה עם יצא ממצרים ויכס את עין הארץ והואה יושב ממולי ועתה לכה קובה לי אותו אולי אוכל להלחם בו וגרשתיהו מן הארץ:
  - ויואמר אלוהים אל בלעם אל תלך עם האנשים ואל תאור את העם כיא ברוך הואה: ¹²
  - ¹³ ויקום בלעם בבוקר ויואמר אל שרי בלק לכו אל אדוניכמה כיא מאן יהוה לתתני להלוך עמכמה:

¹² 4QNum^b: and they (plene spelling). 4QLev-Num^a and Masoretic read the defective spelling והוא.

¹³ 4QNum^b: *to dwell* (plene spelling). 4QLev-Num^a and Masoretic read the defective spelling **DW**^{*}.

¹⁴ 4QNum^b: *you curse* (plene spelling). 4QLev-Num^a and Masoretic read the defective spelling אמר.

ייקומו שרי מואב ויבואו אל בלק ויואמרו אליו מאן בלעם הלוך עמנו: ¹⁴

:15 ויוסף עוד בלק שלוח שרים רבים ונכבדים מאלה

ויבואו אל בלעם ויואמרו אליו כוה אמר בלק בן צפור מלך מואב אל נא תמנע מהלוך אלי:

¹⁷ כיא כבד אכבדכה מואדה וכול אשר תואמר אלי אעשה לכה ולכה נא קובה לי את העם הזה:

¹⁸ ויען בלעם ויואמר אל עבדי בלק אם יתן לי בלק מלוא ביתו כסף וזהב לוא אוכל לעבור את פי יהוה אלוהי לעשות קטנה או גדולה בלבי:

יועתה שבו נא בזה גם אתמה הלילה ואדעה מה יוסף יהוה דבר עמי וישבו שרי מואב עם בלעם:

²⁰ ויבוא מלאך אלוהים אל בלעם לילה ויואמר לו אם לקרוא לכה באו האנשים האלה קום לך אתמה ואך את הדבר אשר אדבר אליכה אותו תעשה:

²¹ ויקום בלעם בבוקר ויחבוש את אתונו וילך עם שרי מואב:

22 ויחר אף אלהים כי הלך הוא ויתיצב מלאך יהוה בדרך לשטן לו והוא רכב על אתנו ושני נעריו עמו:

²³ ותרא האתון את מלאך יהוה נצב בדרך וחרבו שלופה בידו ותט האתון מן הדרך ותלך בשדה ויך בלעם את האתון להטתה הדרך:

יהוה במשעול הכרמים גדר מזה וגדר מזה: ²⁴

Verses 25 - 30 not extant among Dead Sea Scrolls

³¹ ויגל יהוה את עיני בלעם וירא את מלאך יהוה נצב בדרך וחרבו שלופה בידו ויקוד וישתחו לפניו:

³² ויואמר אליו מלאך יהוה על מה הכיתה את אתונכה זה שלוש רגלים הנה אנוכי יצאתי לשטן לכה כיא רעה הדרך לנגדי:

ותראני האתון ותט מלפני זה שלוש רגלים אולי נטתה מלפני כיא עתה גם אותכה הרגתי ואותה החייתי: ³³

³⁴ ויואמר בלעם אל מלאך יהוה חטאתי כיא לוא ידעתי כיא אתה נצב לקראתי בדרך ועתה אם רע בעיניך אשובה לי:

Verses 35 - 36 not extant among Dead Sea Scrolls

³⁷ לקרוא לכה למה לוא הלכתה אלי האמנם לוא אוכל כבדכה:

³⁸ ויואמר בלעם אל בלק הנה באתי אליכה עתה היכול אוכל דבר מאומה הדבר אשר ישים אלוהים בפי אתו אדבר:

Verses 39 - 40 not extant among Dead Sea Scrolls

ייהי בבוקר ויקח בלק את בלעם ויעלהו במות בעל וירא משם קצה העם: ⁴¹

Chapter 23

ויואמר בלעם אל בלק עשה לי בזה שבעה מזבחות והכן לי בזה שבעה פרים ושבעה אילים: ¹

² ויעש בלק כאשר דבר בלעם ויעל בלק ובלעם פר ואיל במזבח:

³ ויואמר בלעם אל בלק התיצב על עולתכה ואנוכי אלך אולי יקרה אלוהים לקראתי ודבר מה יראני והגדתי לכה וילך ויתיצב בלק על עולתו ובלעם נקרה אל אלוהים וילך שפי: יימצא מלאך אלוהים את בלעם ויואמר אליו את שבעת המזבחות ערכתי ואעל פר ואיל במזבח: 4

Verse 5 not extant among Dead Sea Scrolls

יישוב אליו והנה נצב על עלתו הוא וכל שרי מואב: •

Verses 7 - 12 not extant among Dead Sea Scrolls

¹³ ויואמר אליו בלק לכה נא אתי אל מקום אחר תראנו משם אפס קצהו תראה וכולו לוא תראה וקובנו לי משם:

> ¹⁴ ויקחהו שדה צופים אל רואש הפסגה ויבן שם שבעה מזבחות ויעל פר ואיל במזבח: ¹⁵ ויואמר בלעם אל בלק התיצב כה על עלתך ואנכי אקרה כה:

> > Verses 16 - 20 not extant among Dead Sea Scrolls

²¹ לוא אביט עון ביעקוב ולוא ראה עמל בישראל יהוה אלוהיו עמו ותרועת מלך בו: ²² אל מוציאם ממצרים כתועפת ראם לו:

Verses 23 - 26 not extant among Dead Sea Scrolls

²⁷ ויואמר בלק אל בלעם לכה נא אקחכה אל מקום אחר אולי יישר בעיני אלוהים וקבותו לי משם: ²⁸ ויקח בלק את בלעם רואש הפעור הנשקף על פני הישימון:

²⁹ ויואמר בלעם אל בלק בנה לי בזה שבעה מזבחות והכן לי בזה שבעה פרים ושבעה אילים:

ייעש בלק כאשר דבר בלעם ויעל פר ואיל במזבח: ³⁰

Chapter 24

¹ וירא בלעם כיא טוב בעיני יהוה לברך את ישראל ולוא הלך כפעם בפעם לקראת הנחשים ביעקוב והקסמים בישראל וישת אל המדבר פניו:

: וישא בלעם את עיניו וירא את ישראל שוכן לשבטיו ותהי עליו רוח אלוהים

: וישא משלו ויואמר נואם בלעם בנו בעור ונואם הגבר שתום העין

אשר מחזה שדי יחזה נופל וגלוי עינים: 4

⁵ מה טובו אוהליכה יעקוב משכנותיכה ישראל:

כנחלים נטוים כגנות עלי נהר כאוהלים נטה יהוה כארזים עלי מים:

יזל מים מדליו וזרעו במים רבים וירום מגוג מלכו ותנשא מלכותו:⁷

* אל נחהו ממצרים כתועפות ראם לו יואכל גוים צריו ועצמותיהם יגרם וחציו ימחץ אויב:

כער רבץ כאריה וכלביה מי יקימנו מברכיכה ברוך ואורריכה ארור: *

¹⁰ ויחר אף בלק אל בלעם ויספוק את כפיו ויואמר בלק אל בלעם לקב איבי קראתיכה והנה ברכת ברכה זה שלש פעמים:

Verses 11 - 25 not extant among Dead Sea Scrolls

Verses 1 - 3 not extant among Dead Sea Scrolls

⁴ ויואמר יהוה אל מושה קח את כול ראשי העם והוקע אותמה ליהוה נגד השמש וישוב חרון אף יהוה מישראל:

: ויואמר מושה אל שופטי ישראל הרגו איש את אנשיו הנצמדים לבעל פעור: 5

⁶ והנה איש מבני ישראל בא ויקרב אל אחיו את המדינית לעיני מושה ולעיני כול עדת בני ישראל והמה בוכים פתח אוהל מועד:

יוירא פינחס בן אלעזר בן אהרון הכוהן ויקום מתוך העדה ויקח רומח בידו: 7

⁸ ויבוא אחרי איש ישראל אל הקובה וידקור את שניהם את איש ישראל ואת האשה אל קבתה ותעצר המגפה מעל בני ישראל:

Verses 9 - 15 not extant among Dead Sea Scrolls

¹⁶ וידבר יהוה אל מושה לאמור דבר לבני ישראל לאמור:

¹⁷ צררו את המדיניים והכיתם אותמה:

¹⁸ כיא צוררים המה לכמה בנכליהם אשר נכלו לכמה על דבר פעור ועל דבר כוזבי בת צור נשיא מדין אחותם המוכה ביום המגפה על דבר פעור:

Verse 19 not extant among Dead Sea Scrolls

ויואמר יהוה אל מושה ואל אלעזר בן אהרון הכוהן לאמור:

י שאו את רואש כול עדת בני ישראל מבן עשרים שנה ומעלה לבית אבותם כול יוצא צבא בישראל:

: וידבר מושה ואלעזר בן אהרון הכוהן אותמה בערבות מואב על ירדן ירחו לאמור

בני ישראל היוצאים מארץ מצרים: 4 מבן עשרים שנה ומעלה כאשר צוה יהוה את מושה ובני ישראל היוצאים מארץ מצרים:

⁵ ראובן בכור ישראל בני ראובן חנוך משפחת החנכי לפלוא משפחת הפלואי:

לחצרן משפחת החצרוני לכרמי משפחת הכרמי: •

:אלה משפחת הראובני ויהיו פקדיהם שלשה וארבעים אלף ושבע מאות ושלשים

בני פלוא אליאב: 8

יובני אליאב נמואל דתן ואבירום הואה דתן ואבירום קריאי העדה אשר המה הצו על מושה ועל אהרון בעדת קורח בהצותם על יהוה:

¹⁰ ותפתח הארץ את פיה ותבלע אותם הארץ ואת קורח במות העדה באכול האש את קורח ואת חמשים ומאתים איש מקריבי הקטורת ויהיו לנס:

Verse 11 not extant among Dead Sea Scrolls

¹² בני שמעון למשפחות השמעוני לנמואל משפחת הנמואלי לימין משפחת הימיני ליכין משפחת היכיני:

Verse 13 not extant among Dead Sea Scrolls

¹⁴ אלה משפחות השמעוני לפקודיהם שנים ועשרים אלף ומאתים:

¹⁵ ובניגד למשפחותם לצפון משפחת הצפוני לחגי משפחת החגי לשוני משפחת השוני:

- :לאזני משפחת האזני לעדי משפחת העדי
- ייאלי: לארוד משפחת הארודי לאריאל משפחת האריאלי:
- אלה משפחות בני גד לפקודיהם ארבעה וארבעים אלף וחמש מאות: ¹⁸
  - :בני יהודה ער ואונן וימות ער ואונן בארץ כנען ¹⁹
- ²⁰ ויהיו בני יהודה למשפחותם לשלה משפחת השלני לפרץ משפחת הפרצי לזרח משפחת הזרחי:
  - ²¹ ויהיו בני פרץ לחצרון משפחת החצרוני לחמואל משפחת החמואלי:
    - 22 אלה משפחות יהודה לפקודיהם ששה ושבעים אלף וחמש מאות:
  - ²³ בני יששכר למשפחותם לתולע משפחת התולעי לפואה משפחת הפואי:
    - ²⁴ לישוב משפחת הישובי לשמרון משפחת השמרוני:
    - אלה משפחות יששכר לפקודיהם ארבעה וששים אלף ושלוש מאות:²⁵
- ²⁶ בני זבולון למשפחותם לסרד משפחת הסרדי לאלון משפחת האלוני ליחלאל משפחת היחלאלי: ²⁷ אלה משפחות זבולון לפקודיהם ששים אלף וחמש מאות:
  - ²⁸ בני יוסף למשפחותם מנשה ואפרים:
  - ²⁹ בני מנשה למשפחותם למכיר משפחת המכירי ומכיר הוליד את גלעד משפחת הגלעדי:
    - ³⁰ אלה בני גלעד לאחיעזר משפחת האחיעזרי לחלק משפחת החלקי:

³¹ ואשראל משפחת האשראלי ושכם משפחת השכמי:

³² ושמידע משפחת השמידעי וחופר משפחת החופרי:

³³ וצלופחד בן חופר לוא היו לו בנים כיא אם בנות ואלה שמות בנות צלופחד מחלה ונעה חגלה מלכה ותרצה:

Verses 34 - 61 not extant among Dead Sea Scrolls

⁶² ויהיו פקדיהם שלשה ועשרים אלף כל זכר מבן חדש ומעלה כיא לוא התפקדו בתוך בני ישראל כיא לוא נתן להמה נחלה בתוך בני ישראל:

⁶³ אלה פקודי מושה ואלעזר הכוהן אשר פקדו את בני ישראל בערבות מואב על ירדן ירחו:

יבאלה לוא היה איש מפקודי מושה ואהרון הכוהן אשר פקדו את בני ישראל במדבר סיני: •

:5 כיא אמר יהוה להמה מות ימותו במדבר ולוא נותר מהם איש כיא אם כלב בן יפוניה ויהשוע בן נון

Chapter 27

¹ ותקרבנה בנות צלופחד בן חופר בן גלעד בן מכיר בן מנשה למשפחות מנשה בן יוסף ואלה שמות בנותיו מחלה ונועה חוגלה ומלכה ותורצה:

² ותעמודנה לפני מושה ולפני אלעזר הכוהן ולפני הנשיאים וכול העדה פתח אוהל מועד לאמור:

³ אבינו מת במדבר והואה לוא היה בתוך העדה הנועדים על יהוה בעדת קורח כיא בחטאו מת אבינו ובנים לוא¹⁵ היה לו:

למה יגרע שם אבינו מתוך משפחתו כיא אין לו בן תנו לנו אחוזה בתוך אחי אבינו: 4

:ויקרב מושה את משפטן לפני יהוה

:ויאמר יהוה אל משה לאמר

⁷ כן בנות צלופחד דוברות נתן תתן להנה אחוזת נחלה בתוך אחי אביהם והעברת את נחלת אביהן להנה:

ואל בני ישראל תדבר לאמר איש כיא ימות ובן אין לו והעברתם את נחלתו לבתו: *

ואם אין לו בת ונתתם את נחלתו לאחיו: •

ואם אין לו אחים ונתתם את נחלתו לאחי אביו: ¹⁰

¹¹ ואם אין אחים לאביו ונתתם את נחלתו לשארו הקרב אליו ממשפחתו וירש אתה והיתה לבני ישראל לחקת משפט כאשר צוה יהוה את משה:

¹² ויאמר יהוה אל משה עלה אל הר העברים הזה וראה את הארץ אשר נתתי לבני ישראל:

וראיתה אתה ונאספת אל עמיך גם אתה כאשר נאסף אהרן אחיך: ¹³

Verses 14 - 17 not extant among Dead Sea Scrolls

¹⁸ ויואמר יהוה אל מושה קח לכה את יהשוע בן נון האיש אשר רוח בו וסמכתה את ידכה עליו:

¹⁵ 4QNum^b: *not* (plene spelling). XHev/SeNum^b and Masoretic have the defective spelling K^b.

והעמדתה אותו לפני אלעזר הכוהן וצויתה אותו לפני כול העדה וצויתה אתו לעיניהם: ¹⁹

Verse 20 not extant among Dead Sea Scrolls

²¹ ולפני אלעזר הכהן יעמד ושאל לו במשפט האורים לפני יהוה על פיהו יצאו ועל פיהו יבוא הואה וכול בני ישראל וכול העדה אתו:

22 ויעש מושה כאשר צוה יהוה אותו ויקח את יהשוע בן נון ויעמידהו לפני אלעזר הכוהן ולפני כול העדה:

²³ ויסמוך את ידיו עליו ויצוהו כאשר דבר יהוה ביד מושה ויואמר מושה אליו עיניכה הרואות את אשר עשה יהוה לשני המלכים האלה כן יעשה:

Chapter 28

Verses 1 - 10 not extant among Dead Sea Scrolls

עלה ליהוה פרים בני בקר שנים ואיל אחד כבשים בני שנה שבעה תמימם: ¹

¹² ושלשה עשרנים סלת מנחה בלולה בשמן לפר האחד ואני עשרנים סלת מנחה בלולה בשמן לאיל האחד:

¹³ ועשרן עשרון סלת מנחה בלולה בשמן לכבש האחד עלה ריח ניחח אשה ליהוה:

¹⁴ ונסכיהם חצי ההין יהיה לפר ושלישית ההין לאיל ורביעית ההין יין יהיה לכבש האחד זואת עולת החודש בחודשי לחדשי השנה:

:ושעיר עזים אחד לחטאת ליהוה על עולת התמיד יעשו ונסכו

ובחודש הראשון בארבעה עשר יום לחודש פסח ליהוה: ¹⁶

¹⁷ ובחמשה עשר יום לחודש הזה חג שבעת ימים מצות תואכלו:

Verses 18 - 27 not extant among Dead Sea Scrolls

28 ומנחתם סלת בלולה בשמן לושה עשרונים לפר האחד ושני עשרונים לאיל האחד:

Verse 29 not extant among Dead Sea Scrolls

- ³⁰ ושעיר עזים אחד לחטאת לכפר עליכמה:
- 31 מלבד עולת התמיד ומנחתה תעשו לי תמימים יהיו לכמה ונסכיהם:

Chapter 29

Verses 1 - 9 not extant among Dead Sea Scrolls

ועשרון עשרון לכבש האחד לשבעת הכבשים: 10

ושעיר עזים אחד לחטאת מלבד חטאת הכפורים ועולת התמיד ומנחתם ונסכיהם: ¹¹

¹² ובחמשה עשר יום לחודש השביעי הזה מקרא קידש יהיה לכמה כול מלאכת עבודה לוא תעשו וחגותם חג ליהוה שבעת ימים:

¹³ והקרבתם עולה אשה ריח ניחוח ליהוה פרים בני בקר שלשה עשר אילם שנים כבשים בני שנה ארבעה עשר תמימם יהיו:

Verses 14 - 15 not extant among Dead Sea Scrolls

¹⁶ ושעיר עזים אחד לחטאת מלבד עולת התמיד ומנחתה ונסכיה:

¹⁷ וביום השני פרים בני בקר שנים עשר אילים שנים כבשים בני שנה ארבעה עשר תמימים:

¹⁸ ומנחתם ונסכיהם לפרים לאילים ולכבשים במספרם כמשפט:

Verses 19 - 25 not extant among Dead Sea Scrolls

- ²⁶ וביום החמישי פרים תשעה אילים שנים כבשים בני שנה ארבעה עשר תמימים:
  - ²⁷ ומנחתם ונסכיהם לפרים לאילים ולכבשים במספרם כמשפט:
  - 28 ושעיר עזים אחד לחטאת לכפר עליכמה מלבד עולת התמיד ומנחתה ונסכיה:
- ²⁹ וביום הששי פרים שמונה אילים שנים כבשים בני שנה ארבעה עשר תמימים:
  - ³⁰ ומנחתם ונסכיהם לפרים לאילים ולכבשים במספרם כמשפט:

Verses 31 - 39 not extant among Dead Sea Scrolls

Chapter 30

יוואמר מושה אל בני ישראל ככול אשר צוה יהוה את מושה:

² וידבר מושה אל ראשי המטות לבני ישראל לאמור זה הדבר אשר צוה יהוה:

: איש כי ידר נדר ליהוה או השבע שבועה לאסור אסר על נפשו לא יחל דברו ככל היצא מפיויעשה:

ואשה כי תדר נדר ליהוה ואסרה אסר בבית אביה בנערה: ⁴

⁵ ושמע אביה את נדרה ואסרה אשר אסרה עול נפשה והחריש לה אביה וקמו כול נדריה וכול אסור אשר אסרה עול נפשה יקימנו:

⁶ ואם הנא יניא אביה אותה ביום שומעו כול נדריה ואסריה אשר אסרה על נפשה לוא יקומו ויהוה יסלח לה כיא הניא אביה אותה:

: ואם היה תהיה לאיש ונדריה עליה או מבטא שפתיה אשר אסרה על נפשה

⁸ ושמע אישה והחריש לה ביום שומעו וכן יקומו כול נדריה ואסריה אשר אסרה על נפשה יקומו:
⁹ ואם ביום שמוע אישה יניא אותה והפר את כול נדריה ואסריה ואת מבטא שפתיה אשר אסריה על נפשה ויהוה יסלח לה:

Verses 10 - 14 not extant among Dead Sea Scrolls

¹⁵ ואם החרש יחריש לה אישה מיום אל יום והקים את כול נדריה או את כול אסריה אשר עליה הקים אותמה כיא החריש לה ביום שומעו:

ואם הפר יפר אותמה אחרי יום שומעו ונשא את עונו: ¹⁶

¹⁷ אלה החוקים אשר צוה יהוה את מושה בין איש לאשתו ובין אב לבתו בנעוריה בבית אביה:

Chapter 31

Verse 1 not extant among Dead Sea Scrolls

² נקום את נקמת בני ישראל מאת המדיניים ואחר תאסף אל עמכה:

³ וידבר מושה אל בני ישראל לאמור החלצו מאתכמה אנשים לצבא ויהיו על מדין לתת נקמת יהוה במדין: 4 אלף למטי אלף למטי לכול מטות בני ישראל תשלחו לצבא:

ימסרו מאלפי ישראל אלף למטי אלף למטי לכול מטות בני ישראל שנים עשר אלף חלוצי צבא: ⁵

יוישלח אותמה מושה אלף למטי אלף למטי לצבא אותמה ואת פינחס בן אלעזר הכוהן לצבא וכלי הקודש וחצצרות התרועה בידו:

Verses 7 - 20 not extant among Dead Sea Scrolls

²¹ ויואמר אלעזר הכהן אל אנשי הצבא הבאים למלחמה זאת חקת התורה אשר צוה יהוה את מושה: ²² אך את הזהב ואת הכסף את הנחושת ואת הברזל ואת הבדיל ואת העופרת:

²³ כול דבר אשר יבוא באש וטהר אך במי נדה ותחטא וכול אשר לוא יבוא באש תעבירו במי נדה וטהור יהיה:

- ²⁴ וכבסתם בגדיכמה ביום השביעי וטהרתם ואחר תבואו אל המחנה:
  - ²⁵ ויואמר יהוה אל מושה לאמור:

Verses 26 - 29 not extant among Dead Sea Scrolls

³⁰ וממחצת בני ישראל תקח אחד אחוז מן החמשים מן האדם ומן הבקר הצואן מן החמורים מן כול הבהמה ונתתה אותמה ללויים שומרי משמרת משכן יהוה:

³¹ ויעש מושה ואלעזר הכוהן כאשר צוה יהוה את מושה:

- ³² ויהי המלקוח יתר הבז אשר בזזו עם הצבא צואן שש מאות אלף ושבעים אלף וחמשת אלפים:
  - ובקר שנים ושבעים אלף: 33
  - :15 ונפש אדם מן הנשים אשר לוא ידעו משכב זכר כול נפש שנים ושלושים אלף

³⁶ ותהי המחצה חלק היוצאים בצבא מספר צואן שלוש מאות אלף ושלושים אלף ושבעת אלפים וחמש מאות:

Verse 37 not extant among Dead Sea Scrolls

:ובקר ששה ושלושים אלף ומכסם ליהוה שנים ושבעים: 38

Verses 39 - 42 not extant among Dead Sea Scrolls

⁴³ ותהי מחצת העדה מן הצואן שלוש מאות אלף ושלושים אלף ושבעת אלפים וחמש מאות: ⁴⁴ ובקר ששה ושלושים אלף:

Verse 45 not extant among Dead Sea Scrolls

ונפש אדם ששה עשר אלף: 46

⁴⁷ ויקח מושה ממחצית בני ישראל את אחוז אחד מן החמשים מן האדם מושה:

⁴⁸ ויקרבו אל מושה כול הפקודים אשר לאלפי הצבא שרי האלפים ושרי המאות הבאים מצבא המלחמה:

49 ויואמרו אל מושה עבדיכה נשאו את רואש אנשי המלחמה אשר בידנו ולוא נפקד ממנו איש:

⁵⁰ ונקרב את קורבן יהוה איש אשר מצא כלי זהב אצעדה וצמיד וטבעת ועגיל וכומז וכפר על נפשותינו לפני יהוה:

⁵¹ ויקח מושה ואלעזר הכוהן את הזהב מאתם כול כלי מעשה:

⁵² ויהי כול זהב התרומה אשר הרימו ליהוה ששה עשר אלף ושבע מאות וחמשים שקל מאת שרי האלפים ומאת שרי המאות:

לו: אנשי הצבא בזזו איש לו

זכרון לבני זיקח מושה ואלעזר הכוהן את הזהב מאת שרי האלפים והמאיות ויביאו אותו אל אוהל מועד זכרון לבני ישראל לפני יהוה:

Chapter 32

¹ ומקנה רב היה לבני ראובן ולבני גד ולחצי שבט המנשה עצום מואדה ויראו את ארץ יעזר ואת ארץ גלעד והנה המקום מקום מקנה:

Verses 2 - 3 not extant among Dead Sea Scrolls

4 הארץ אשר הכה יהוה לפני עדת ישראל ארץ מקנה היאה ולעבדיכה מקנה: ⁵ ויואמרו אם מצאנו חן בעיניכה יותן את הארץ הזואת לעבדיכה לאחוזה ואל תעבירנו את הירדן:

Verse 6 not extant among Dead Sea Scrolls

: ולמה תניאון את לב בני ישראל מעבור אל הארץ אשר נתן להמה יהוה:

יה ארץ: אבתיכם בשולחי אותם מקדש ברנע לראות את הארץ: *

⁹ ויעלו עד נחל אשכול ויראו את הארץ וינאו את לב בני ישראל לבלתי בא אל הארץ אשר נתן להם יהוה: ¹⁰ ויחר אף יהוה ביום ההוא וישבע לאמר:

¹¹ אם יראו האנשים העלים ממצרים מבן עשרים שנה ומעלה את האדמה אשר נשבעתי לאברהם ליצחק וליעקב כי לא מלאו אחרי:

בלתי כלב בן יפנה הקנזי ויהושע בן נון כי מלאו אחרי יהוה: 12

¹³ ויחר אף יהוה בישראל וינעם במדבר ארבעים שנה עד תם כל הדור העשה הרע בעיני יהוה:

14 והנה קמתם תחת אבתיכם תרבות אנשים חטאים לספות עוד על חרון אף יהוה אל ישראל:

:ד כיא¹⁶ תשבון מאחריו ויסף עוד להניחו במדבר ושחתם לכל העם הזה:

ויגשו אליו ויואמרו גדרות צואן נבנה למקנינו פוה וערים לטפנו: 16

¹⁷ ואנחנו נחלץ חושים לפני בני ישראל עד אשר אם הביאונום אל מקומם וישב טפנו בערי המבצר מפני יושבי הארץ:

Verse 18 not extant among Dead Sea Scrolls

ייס לוא ננחל אתם מעבר לירדן והלאה כיא באה נחלתנו אלינו מעבר הירדן מזרחה: ¹⁹

Verse 20 not extant among Dead Sea Scrolls

21 ועבר לכמה כול חלוץ את הירדן לפני יהוה עד הורישו את אויביו מפניו:

²² ונכבשה הארץ לפני יהוה ואחר תשובו והייתם נקוים מיהוה ומישראל והיתה הארץ הזואת לכמה לאחוזה לפני יהוה:

בי ואם לא תעשון כן הנה חטאתם ליהוה ודעו חטאתכמה אשר תמצא אתכמה: ²³

בנו לכם ערים לטפכמה¹⁷ וגדרת לצאנכמה¹⁸ והיצא מפיכמה תעשו: ²⁴

²⁵ ויואמרו בני ראובן ובני גד וחצי שבט המנשה אל מושה לאמור עבדיכה יעשו כאשר אדני מצוה:

26 טפנו ונשינו ומקנינו וכול בהמתנו יהיו שם בערי הגלעד:

¹⁶ 4QNum^b: *For* (plene spelling). 4QLev-Num^a and Masoretic have the defective spelling ¹⁰.

¹⁷ 4QNum^b: for your children (plene spelling). 4QLev-Num^a and Masoretic have the defective spelling לטפכם.

¹⁸ 4QNum^b: for your flocks (plene spelling). 4QLev-Num^b and Masoretic have the defective spelling לצאנכם.

²⁷ ועבדיכה יעבורו¹⁹ כל חלוץ צבא לפני יהוה למלחמה כאשר אדני דבר:

ישראל: ²⁸ ויצו להם מושה את אלעזר הכהן ואת יהושע בן נון ואת ראשי אבות המטות לבני ישראל:

²⁹ ויואמר משה אלהם אם יעברו בני גד ובני ראובן אתכם את הירדן כל חלוץ למלחמה לפני יהוה ונכבשה הארץ לפניכם ונתתם להם את ארץ הגלעד לאחזה:

:ואם לא יעברו חלוצים אתכם ונאחזו בתככם בארץ כנען 30

:1 ויענו בני גד ובני ראובן לאמר את אשר דבר יהוה אל עבדיך כן נעשה

נחנו נעבר חלצים לפני יהוה ארץ כנען ואתנו אחזת נחלתנו מעבר לירדן: 32

³³ ויתן להם משה לבני גד ולבני ראובן ולחצי שבט מנשה בן יוסף את ממלכת סיחן מלך האמרי ואת ממלכת עוג מלך הבשן הארץ לעריה בגבלת ערי הארץ סביב:

:ויבנו בני גד את דבן ואת עטרת ואת ערער ³⁴

:ואת עטרת שופן ואת יעזר ויגבהה ³⁵

את בית נמרה ואת בית הרן ערי מבצר וגדרת צאן: ³⁶

:ובני ראובן בנו את חשבון ואת אלעלא ואת קריתים ³⁷

³⁸ ואת נבו ואת בעל מעון מוסבת שם ואת שבמה ויקראו בשמת את שמות הערים אשר בנו:

:1³⁹ וילכו בני מכיר בן מנשה²⁰ גלעדה וילכדה ויורש את האמרי אשר בה

¹⁹ 4QNum^b: and they shall cross over (plene spelling). 4QLev-Num^a and Masoretive have the defective spelling יעברן.

Verse 40 not extant among Dead Sea Scrolls

:ויאיר בן מנשה הלך וילכד את חותיהם ויקרא אתהן חות יאיר 41

⁴² ונבח הלך וילכד את קנת ואת בנתיה ויקרא לה נבח בשמו:

Chapter 33

אלה מסעי בני ישראל אשר יצאו מארץ מצרים לצבאותם ביד מושה ואהרון: 1

² ויכתוב מושה את מוצאיהם למסעיהם על פי יהוה ואלה מסעיהם למוצאיהם:

³ ויסעו מרעמסס בחודש הראשון בחמשה עשר יום לחודש הראשון ממוחרת הפסח יצאו בני ישראל ביד רמה לעיני כול מצרים:

ימצרים מקברים את אשר הכה יהוה בהם כל בכור ובאלהיהם עשה יהוה שפטים: ⁴

:ויסעו בני ישראל מרעמסס ויחנו בסכת

ייסעו מסכת ויחנו באתם אשר בקצה המדבר: •

יוסעו מאתם וישב על פי החירת אשר על פני בעל צפון ויחנו לפני מגדל:

⁸ ויסעו מפני החירת ויעברו בתוך הים המדברה וילכו דרך שלשת ימים במדבר אתם ויחנו במרה:

יוסעו ממרה ויבאו אילמה ובאילם שתים עשרה עינת מים ושבעים תמרים ויחנו שם: •

Verses 10 - 21 not extant among Dead Sea Scrolls

²⁰ 4QLev-Num^a, Mas, SP, LXX: *Manasseh*. 4QNum^{b(vid)} adds c after this, meaning *son of Joseph*. Manasseh was the oldest son of Joseph, whom Jacob adopted as one of his own sons (Gen. 48:5). The addition in 4QNum^b is probably to make it clear as to what *Manasseh* is being referred to, as they're a few more *Manasseh*'s that appear in the Tanakh.

- 22 ויסעו מריסה ויחנו בקהלתה:
- 23 ויסעו מקהלתה ויחנו בהר שפר:

Verse 24 not extant among Dead Sea Scrolls

25 ויסעו מחרדה ויחנו במקהלת:

Verses 26 - 27 not extant among Dead Sea Scrolls

28 ויסעו מתרח ויחנו במתקה:

Verses 29 - 30 not extant among Dead Sea Scrolls

:ויסעו ממסרות ויחנו בבני יעקן

Verses 32 - 33 not extant among Dead Sea Scrolls

:ויסעו מיטבתה ויחנו בעברנה ³⁴

Verses 35 - 44 not extant among Dead Sea Scrolls

:דיסעו מעיים ויחנו בדיבון גד 45

Verse 46 not extant among Dead Sea Scrolls

ייסעו מעלמן דבלתימה ויחני בהרי העברים לפני נבו: 47

⁴⁸ ויסעו מהרי העברים ויחנו בערבות מואב על ירדן ירחו:

ייחנו על הירדן מבית הישמות עד אבל השטים בערבות מואב: 49

:וידבר יהוה אל מושה בערבות מואב על ירדן ירחו לאמור 50

:דבר אל בני ישראל ואמרתה אליהמה כי אתמה עוברים את הירדן אל ארץ כנען 51

⁵² והורשתמה²¹ את יושבי הארץ מפניכמה ואבדתמה את כול משכיותמה ואת כול צלמי מסכתם תאבדו ואת כול במותמה תשמידו:

⁵³ והורשתמה את הארץ וישבתמה בה כי לכם נתתי את הארץ לרשת אותה:

⁵⁴ והתנחלתם את הארץ בגורל למשפחתיכם לרב תרבו את נחלתו ולמעט תמעיט את נחלתו אל אשר יצא לו שמה הגורל לו יהיה למטות אבתיכם תתנחלו:

Verses 55 - 56 not extant among Dead Sea Scrolls

Chapter 34

Verses 1 - 3 not extant among Dead Sea Scrolls

⁴ ונסב לכמה הגבול מנגב למעלה עקרבים ועבר צנה והיו תוצאותיו מנגב לקדש ברנע ויצא חצר אדר ועבר עצמונה:

⁵ ונסב הגבול מעצמונה נחל מצרים והיו תוצאותיו הימה:

• וגבול ימה יהיה לכמה הים הגדול יגבול זה יהיה לכמה גבול ימה:

יוזה יהיה לכמה גבול צפונה מן הים הגדול תתאו לכמה הור ההר:

²¹ 2QNum^b: And you shall take possession (plene spelling). 4QLev-Num^a and Masoretic have the defective spelling.

גבול צרדה: מהור ההר תתאו לבוא חמתה והיו תוצאותיו הגבול צרדה: ויצא הגבול זפרונה והיו תוצאותיו חצר עינן זה יהיה לכמה גבול צפונה:

Verses 10 - 18 not extant among Dead Sea Scrolls

¹⁹ ואלה שמות האנשים למטי יהודה כלב בן יפוניה: ²⁰ למטי בני שמעון שמואל בן עמיהוד: ²¹ למטי בנימים אלידד בן כסלון:

Verse 22 not extant among Dead Sea Scrolls

```
<sup>23</sup> לבני יוסף למטי בני מנשה נשיא חניאל בן אפוד:
```

Verses 22 - 29 not extant among Dead Sea Scrolls

Chapter 35

Verses 1 - 2 not extant among Dead Sea Scrolls

³ והיו הערים האלה להמה לשבת ומגרשיהם יהיו לבהמתם ולרכושם ולכול חיתם: ⁴ ומגרשי הערים אשר תתנו <mark>ללויים²²</mark> מקיר העיר החוצה אלף אמה סביב: ⁵ ומדותם מחוץ לעיר את פאת קדמה אלפים באמה ואת פאת נגב אלפים באמה ואת פאת ימה אלפים באמה ואת פאת צפון אלפים באמה והעיר בתוך זה יהיה להם מגרשי הערים:

²² 4QNum^b: *to the Levites* (plene spelling). 4QLev-Num^a and Masoretic have the defective spelling ללוים.

Verses 6 - 10 not extant among Dead Sea Scrolls

¹¹ והקריתמה לכמה ערים ערי מקלט תהיינה לכם ונס שמה הרוצח מכה נפש בשגגה: ¹² והיו לכמה הערים למקלט מגואל ולוא ימות הרוצח עד עומדו לפני העדה למשפט:

Verse 13 not extant among Dead Sea Scrolls

¹⁴ את שלוש הערים תתנו מעבר לירדן ואת שלוש הערים תתנו בארץ כנען ערי מקלט תהיינה: ¹⁵ לבני ישראל ולגר ולתושב בתוכם תהיינה שש הערים האלה למקלט לנוס שמה כול מכה נפש בשגגה:

Verses 16 - 17 not extant among Dead Sea Scrolls

¹⁸ ואם בכלי עץ יד אשר ימות בו הכהו וימות מות יומת המכה רוצח הואה מות יומת הרוצח:

נואל הדם הואה ימית את הרוצח בפוגעו בו הוא ימיתנו: ¹⁹

20 ואם בשנאה יהדפנו או השליך עליו כלי וימות בצדיה:

²¹ או באבה הכהו בידו וימות מות יומת המכה רוצח הואה מות יומת הרוצח גואל הדם הוא ימית את הרוצח בפוגעו בו:

22 ואם בפתע בלוא איבה הדפו או השליך עליו כול כלי בלוא צדיה:

23 או בכלי אבן אשר ימות בה בלוא ראות ויפל עליו וימות והואה לוא אויב לו ולוא מבקש רעתו:

²⁴ ושפטו העדה בין המכה ובין גואל הדם על המשפטים האלה:

²⁵ והצילו העדה את הרצח מיד גאל הדם והשיבו אתו העדה אל עיר מקלטו אשר נס שמה וישב בה עד מות הכהן הגדל אשר משח אתו בשמן הקדש:

Verse 26 not extant among Dead Sea Scrolls

²⁷ ומצא גואל הדם את הרוצח מחוץ לגבול עיר מקלטו ורצח גואל הדם את הרוצח אין לו דם: ²⁸ כיא בעיר מקלטו ישב עד מות הכוהן הגדול ואחרי מות הכוהן הגדול ישוב הרוצח אל ארץ אחוזתו:

Verses 29 - 32 not extant among Dead Sea Scrolls

³³ ולא תחניפו את הארץ אשר אתם בה כיא הדם הואה יחניף את הארץ ולארץ לוא יכופר לדם אשר שופך בה כיא אם בדם שופכו:

³⁴ ולוא תטמאו את הארץ אשר אתמה יושבים בה אשר אני שוכן בתוכה כיא אני יהוה שוכן בתוך בני ישראל:

Chapter 36

¹ ויקרבו ראשי האבות למשפחת בני גלעד בן מכיר בן מנשה ממשפחות בני יוסף וידברו לפני מושה ולפני אלעזר הכוהן ולפני הנשיאים ראשי האבות לבני ישראל:

² ויואמרו את אדוני צוה יהוה לתת את הארץ בנחלה בגורל לבני ישראל ואדני צוה ביהוה לתת את נחלת צלפחד אחינו לבנתיו:

Verse 3 not extant among Dead Sea Scrolls

⁴ ואם יהיה היבל לבני ישראל ונוספה נחלתן על נחלת המטי אשר תהיינה להמה ומנחלת מטי אבותינו יגרע נחלתן וידברו לפני מושה ולפני אלעזר הכוהן ולפני הנשיאים ראשי האבות לבני ישראל ויואמרו את אדוני ואת יהשוע בן נון ואת כלב בן יפוניה צוה יהוה לתת את הארץ בנחלה:

: ויצו מושה את בני ישראל על פי יהוה לאמור כן מטי בני יוסף דוברים

• זה הדבר אשר צוה יהוה לבנות צלופחד לאמור לטוב בעיניהמה היה תהיינה לנשים אך למשפחת מטי אביהן תהיינה לנשים:

י ולא תסב נחלה לבני ישראל ממטה אל מטה כי איש בנחלת מטה אבותיו ידבקו בני ישראל:

⁸ וכל בת ירשת נחלה ממטות בני ישראל לאחד ממשפחת מטה אביה תהיה לאשה למען יירשו בני ישראל איש נחלת אבתיו:

יולא תסב נחלה ממטה למטה אחר כי איש בנחלתו ידבקו מטות בני ישראל:

יהוה את משה כן עשו בנות צלפחד: 10 כאשר צוה יהוה את משה כן עשו

Verses 11 - 13 not extant among Dead Sea Scrolls